

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu : **M. M.**, bývajúcí v D., zastúpený JUDr. S. H., advokátkou v K., proti žalovanému : **M. R.**, bývajúcí v G.G., zastúpený JUDr. L. C., advokátom v R., **o zaplatenie 8 395 € istiny s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp.zn. 10 C 13/2011, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 6. februára 2012 sp.zn. 5 Co 221/2011

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Rožňava medzitýmny rozsudkom z 13. apríla 2011 č.k. 10 C 13/2011-85 určil, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu za obdobie od 24.10.2008 do 23.9.2009 užívaním nehnuteľností zapísaných na LV č. X. katastrálne územie G. :

- s označením nehnuteľností v období od 24.10.2008 do 26.11.2009 ako rozostavaný rodinný dom na parcele X., parcela KNC X.-záhrady o výmere X. m², KNC X.-zastavané plochy a nádvoría o výmere X. m²,
- s označením nehnuteľností v období od 27.11.2009 do 23.9.2010 ako rodinný dom súpisné číslo X. na parcele X., parcela KNC X.-záhrady o výmere X. m², KNC X.-zastavané plochy a nádvoría o výmere X. m² a KNC X.-zastavané plochy a nádvoría o výmere X. m².

Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobcu ohľadom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia čo do základu je dôvodná a preto vo veci rozhodol medzitýmny rozsudkom o základe nároku žalobcu. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný

so svojou bývalou manželkou I. R., rod. G., boli bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľností zapísaných na LV X. k. ú. G. označených ako rozostavaný rodinný dom bez súpisného čísla nachádzajúci sa na parcele X.-zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m² vrátane parcely a parcely č. X.-záhrady o výmere X. m². V konaní o vyporiadaní BSM sp.zn. 8 C 757/2000 nehnuteľnosti takto označené nadobudol do výlučného vlastníctva žalovaný s povinnosťou vyplatiť bývalú manželku sumou 561 423 Sk s prísl. Pred ukončením tohto konania po predložení dokladov, a to kolaudačného rozhodnutia, rozhodnutia o určení súpisného čísla, došlo k zápisu na LV č. X. k.ú. G. dňa 19. apríla 2001 rodinného domu so súpisným číslom X. a zároveň došlo k zmene parcely X. o výmere X. m² tak, že z nej boli vytvorené dve parcely, a to parcela X. o výmere X. m² a parcela X. o výmere X. m², na ktorej sa nachádza rodinný dom súpisné číslo X.. V čase vydania rozsudku sp.zn. 8 C 757/2000 dňa 23. apríla 2005 už v katastri bol zapísaný rodinný dom so súpisným číslom. Napriek tomu v rozsudku o vyporiadaní BSM bola nehnuteľnosť označená podľa pôvodného zápisu pred 19. aprílom 2001 ako rozostavaný rodinný dom a preto kataster po doručení rozsudku sp.zn. 8 C 757/2000 dňa 11.1.2008 vykonal opravu zápisu a podľa rozsudku dňa 18.2.2008 opätovne zapísal rodinný dom ako rozostavaný. Následne po predložení kolaudačného rozhodnutia a rozhodnutia o pridelení súpisného čísla dňa 10.11.2009 žalobcom, Správa katastra R. opätovne zapísala dňom 27.11.2009 rodinný dom so súpisným číslom X. a parcelu KNC X. o výmere X. m² a upravila výmeru na parcele X. na X. m².

Z vyššie uvedeného možno jednoznačne konštatovať, že vždy sa jednalo tak pri dražbe nehnuteľností dňa 24. októbra 2008, ako aj pri schválení príklepu uznesením sp.zn. 9 Er 176/2005 zo dňa 12.1.2009, ako aj pri vydaní rozsudku sp.zn. 4 C 65/2009 zo dňa 22.10.2009 o vypratání nehnuteľnosti, pri uzatváraní kúpnej zmluvy žalovaným zo dňa 9.10.2008 vrátane dodatku z 11.11.2008 ako aj pri vydaní tohto rozsudku o tú istú nehnuteľnosť, teda dokončený rodinný dom so súpisným číslom X. na parcele X. a parcely KNC X.-záhrady o výmere X. m², KNC X.-zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m² a KNC X.-zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m² (predtým parcela X. mala výmeru X. m², čo predstavuje súčet výmery X. m² a X. m²). Nehnuteľnosť takto existovala od 19. apríla 2001, keď v katastri bol vykonaný zápis na LV č. X. k.ú. G. pod položkou výkazu zmien X.. Nebyť toho, že pri vyporiadaní BSM boli použité predchádzajúce údaje v označení nehnuteľností, a nebyť toho, že kataster vykonal zmenu zápisu dňa 18.2.2008 pod položkou výkazu zmien 4/2008, neboli by vznikli rozdielne zápisy a označenia tej istej nehnuteľnosti.

Žalovaný teda v konaní nepreukázal, že by žalobca bol vydražil inú nehnuteľnosť ako rodinný dom súpisné číslo X., vrátane pozemku X., X. a X..

Žalobcovi jednoznačne svedčí vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. X. k.ú. G., ktoré užíva žalovaný bez právneho dôvodu a preto bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výroku tohto medzitýmneho rozsudku.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalovaného rozsudkom zo 6. februára 2012 č.k. 5 Co 221/2011-109 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

V odôvodnení svojho rozhodnutia sa stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi prvostupňového súdu, pretože dôvody rozsudku sú správne. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti, zákonnosti, pravdivosti eventuálne vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O.s.p. Žalovaný v odvolaní neuplatnil žiadne skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, avšak aj pokiaľ by bol tak urobil, nebolo by možné na ne vziať zreteľ, lebo v uznesení č.k. 10 C 13/2011-38 z 24.1.2011 doručenom 31.1.2011 bol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p. Súd prvého stupňa použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, tzn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, na ňom nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní žalovaného v ktorom sa v podstate opakujú skutočnosti, s ktorými sa súd v odôvodnení napadnutého rozsudku presvedčivo a výstižne vyrovnal.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný, ktorého prípustnosť odvodzoval z ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. a navrhol rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že v posudzovanom prípade napadnutým rozsudkom odvolací súd vo svojom rozhodnutí len odcitoval obsah rozsudku súdu prvého stupňa ako aj obsah ním podaného odvolania, pričom na jeho odvolacie námietky vecne nereagoval. Má za to, že za takúto reakciu nie je možné považovať púhu citáciu definíciu zákonom prípustných odvolacích námietok. V dôsledku tohto postupu súdu sa ocitol

v situácii, že niečo namietal v konaní avšak sa mu odpovede nedostalo. Aj keď odvolací súd vo svojom rozsudku uvádza, že sa s jeho odvolacími námietkami v podstate už vysporiadal súd prvého stupňa, dovoľuje si s týmto názorom nesúhlasiť, pretože v podanom odvolaní uviedol napr. aj také okolnosti, ktoré sa týkali aj spôsobu rozhodnutia, čiže súd prvého stupňa k tomuto stanovisku zaujať ani nemohol. Má na mysli napr. námietku ohľadne rozhodnutia ultra petitem s poukazom na jeho názor, že v prípade, ak žalobca svoj žalobný petit formuloval v zmysle § 80 písm.b/ O.s.p. je v rozpore so zákonom, aby súd rozhodoval o určení, a to už len z toho dôvodu, že v tomto prípade sa konanie a dokazovanie vykonáva sčasti odlišne zamerané aj na zistenia naliehavosti právneho záujmu.

Žalobca navrhol dovolanie žalovaného zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolateľ napadol potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie tiež prípustné proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. Žalovaným napadnutý rozsudok nevykazuje znaky ani jedného z týchto rozsudkov. So zreteľom na to dospel dovolací súd k záveru, že z ustanovení § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nevyplýva procesná prípustnosť dovolania žalovaného.

S ohľadom na § 242 ods. 1 O.s.p. dovolací súd skúmal, či procesná prípustnosť dovolania nevyplýva z § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník nemal procesnú spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Vady konania v zmysle § 237 písm.a/ až e/ a g/ O.s.p. v dovolaní namietané neboli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania žalovaného preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti postupu odvolacieho súdu sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či odvolací súd svojím postupom (ne)odňal dovolateľovi možnosť konať pred súdom. Odňatie možnosti konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.) sa rozumie taký závadný postup súdu priečiaci sa zákonu, alebo inému všeobecne záväznému právnomu predpisu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných práv účastníka občianskeho súdneho konania. Dovolací súd z obsahu spisu nezistil, že by konanie pred súdmi nižších stupňov bolo postihnuté procesnou vadou, znemožňujúcou žalovanému realizáciu jeho procesných práv.

Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/2005). Vada nedostatku dôvodov rozhodnutia sama osebe (pri inak správnom rozhodnutí) nemusí (ale) disponovať potrebnou ústavnoprávnou intenzitou smerujúcou k porušeniu ústavou chránených práv (vid' napr. III. ÚS 228/06, I. ÚS 53/10, III. ÚS 99/08). Vzhľadom na námietku dovolateľa bolo potrebné v dovolacom konaní vyriešiť otázku, či je prítomná vada v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p.

Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto v odôvodnení rozhodnutia súdu, ktoré

stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). V danom prípade odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol stručne rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská oboch procesných strán v prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávajúci prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Závery, ktoré prijal primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k názoru, že skutkové a právne závery odvolacieho súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a že odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 157 ods. 2 O.s.p.). Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovaného. Z obsahu spisu vyplýva, že odvolací súd v napadnutom rozsudku v dostatočnej miere uviedol, v čom spočíva podstata odvolacích námietok žalovaného. Dovolací súd vzhľadom na vyššie uvedené uzatvára, že odvolací súd v danom prípade vysvetlil podstatu a dôvody svojho rozhodnutia spôsobom, ktorý zodpovedá ustanoveniu § 157 ods. 2 O.s.p.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol dovolanie žalovaného ako procesne neprípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.), pričom sa nezaoberal vecnou správnosťou dovolaním napadnutého rozhodnutia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. októbra 2012

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová